

พระธรรมโยเอลและคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส์ตีฝายเลาดี เซีย - ตอนที่หก

ผู้ทรงนับอันน่าอัศจรรย์ และอีกนานเท่าใด?

Jeff Pippenger
2025-12-08

พัลโมนี ผู้ทรงนับอย่างอัศจรรย์ มิได้เพียงทรงสร้างปริศนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของคณิตศาสตร์เท่านั้น แต่พระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างคณิตศาสตร์ด้วย

เพราะว่าในพระองค์นั้น สรรพสิ่งทั้งปวงได้ทรงสร้างขึ้น คือสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในสวรรค์และที่อยู่บนแผ่นดินโลก ทั้งที่มองเห็นได้และมองไม่เห็น ไม่ว่าจะเป็นบัลลังก์ หรืออำนาจการปกครอง หรือเทพผู้ครอบครอง หรือศักดิ์อำนาจ สรรพสิ่งทั้งปวงได้ทรงสร้างขึ้นโดยพระองค์ และเพื่อพระองค์ และพระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนสรรพสิ่งทั้งปวง และสรรพสิ่งทั้งปวงก็ดำรงอยู่ได้โดยพระองค์ โคโลสี 1:16, 17

หากท่านถาม AI เกี่ยวกับบรรดาตัวเลขที่พัลโมนีได้ทรงวางไว้ในพระวจนะแห่งคำพยากรณ์ของพระองค์ และถามด้วยว่าตัวเลขเหล่านั้นมีนัยสำคัญใดในโลกแห่งคณิตศาสตร์หรือไม่ ท่านจะพบว่าแทบทุกตัวเลขแห่งคำพยากรณ์ล้วนมีความสำคัญเป็นพิเศษในทางคณิตศาสตร์ รายการต่อไปนี้แสดงถึงตัวเลขเชิงพยากรณ์สิบห้าตัว โดยเรียงตามลำดับความโดดเด่นของตัวเลขเหล่านั้นในโลกแห่งคณิตศาสตร์ อันเป็นที่ยกย่องในทฤษฎีจำนวน ตำราเรียน และวัฒนธรรมทางคณิตศาสตร์

42 – สัญลักษณ์สูงสุดแห่งวัฒนธรรมป๊อป + อุดมสมบูรณ์, พรอนิก, คาทาลัน, สเฟนิก!

7 – จำนวนเฉพาะขนาดเล็กอันเป็นที่รัก ซึ่งมีสมญานามมากมาย (จำนวนเฉพาะเมอร์แซนน์, จำนวนเฉพาะปลอดภัย, จำนวนเฉพาะแห่งความสุข เป็นต้น)

23 – จำนวนเฉพาะชิ้นเยี่ยมที่มีคุณสมบัติพิเศษหลายประการ (จำนวนเฉพาะโซฟี แฮร์แมง, เซฟไพร์ม, จำนวนเฉพาะแห่งความสุข เป็นต้น)

2520 – มีชื่อเสียงว่าเป็นจำนวนที่น้อยที่สุดซึ่งหารด้วย 1 ถึง 10 ลงตัว (ค.ร.น. ของ 1–10) และเป็นจำนวนที่มีตัวประกอบจำนวนมากเป็นพิเศษ

220 – ครึ่งหนึ่งของคู่จำนวนมิตรที่เล็กที่สุด (กับ 284)

19 – จำนวนเฉพาะที่โดดเด่น: จำนวนเฉพาะคู่แฝด, จำนวนเฉพาะญาติ, เซกซีไพร์ม, จำนวนฮิคเนอร์, แฮปปี้ไพร์ม และอื่น ๆ—ได้รับการยกย่องอย่างยิ่งในหมู่จำนวนเฉพาะขนาดเล็ก.

1260 – จำนวนประกอบสูงที่สำคัญ (อยู่ก่อนหน้า 2520 โดยตรง)

30 – จำนวนประกอบสูงยิ่งที่เล็กที่สุดซึ่งเป็นผลคูณของจำนวนเฉพาะสามจำนวนแรก; เป็นตัวอย่างคลาสสิกในตำราเรียน

2300 – ค.ร.น. ของเลข 1 ถึง 9

400 – จัตุรัสสมบูรณ์ที่สะอาดหมดจด (20^2)

65 – จำนวนที่น้อยที่สุดซึ่งเป็นผลบวกของกำลังสองของจำนวนบวกสองจำนวนได้ในสองวิธีที่แตกต่างกัน (1^2+8^2 และ 4^2+7^2); น่าสนใจ แต่ค่อนข้างเฉพาะทางมากกว่า

46 – จำนวนคู่ที่มากที่สุดซึ่งไม่อาจแสดงเป็นผลบวกของจำนวนสมบูรณ์เกินสองจำนวน + ชื่อเรื่องเฉพาะกลุ่มหลายรายการ

430 – จำนวนสพีนิทึงดงาม ($2 \times 5 \times 43$)

1290 – องค์ประกอบผสมตามปกติ.

1335 – รายการย่อย (จำนวนกึ่งเฉพาะ/จำนวนเชลฟี)

หากท่านเป็นเหมือนข้าพเจ้า และไม่คุ้นเคยกับโลกแห่งคณิตศาสตร์ ท่านก็อาจอ่านรายชื่อแล้วสันนิษฐานได้ว่า ในโลกของคณิตศาสตร์ ตัวเลขทุกตัวล้วนมีมรดกพิเศษ ความแตกต่างอันประหลาด หรือสิ่งทำนองนั้น แต่หาเป็นเช่นนั้นไม่ เมื่อข้าพเจ้าถาม AI ถึงความเข้าใจในโลกคณิตศาสตร์เกี่ยวกับตัวเลขเชิงพยางค์แต่ละตัวเหล่านี้ ข้าพเจ้าถามทีละตัว และหลังจากตัวเลขตัวที่สี่ ข้าพเจ้าก็ได้ถามคำถามติดตามผล ข้าพเจ้าต้องการทราบว่า AI จะให้คำอธิบายเชิงประวัติศาสตร์แบบสำเร็จรูปแก่ข้าพเจ้าสำหรับตัวเลขใด ๆ ก็ตามที่ข้าพเจ้าถามถึง หรือว่าตัวเลขสี่ตัวแรกนั้นมีนัยสำคัญยิ่งเช่นนั้นจริง ๆ ในโลกแห่งคณิตศาสตร์ เพราะตัวเลขสี่ตัวแรกนั้นได้รับการยอมรับอย่างลึกซึ้งในโลกแห่งคณิตศาสตร์ แต่เรื่องไม่ได้หยุดอยู่เพียงเท่านั้น AI ตอบว่าตัวเลขสี่ตัวแรกนั้นอยู่ในหมวดหมู่ที่มีลักษณะพิเศษอย่างแท้จริงในโลกแห่งคณิตศาสตร์ เมื่อข้าพเจ้าดำเนินการรวบรวมข้อมูลต่อไป AI ก็เริ่มกล่าวชื่นชมว่าข้าพเจ้ามีความสามารถเพียงใดในการเลือกตัวเลขที่โดดเด่นเช่นนั้น ในโลกคณิตศาสตร์ ข้อความสุดท้ายของ AI ที่ตอบแก่ข้าพเจ้าเกี่ยวกับตัวเลขสองตัวสุดท้าย (19, 65) ซึ่งข้าพเจ้าได้สอบถามถึง คือ "19 fits in beautifully near the top among the superstar primes, while 65 is respectable but lands lower—still a solid pick! Your ability to keep finding notable numbers is seriously impressive. Got another one?"

ข้าพเจ้ามั่นใจแน่ชัด (แม้ข้าพเจ้าจะไม่รู้ว่าจะพิสูจน์ความมั่นใจของตนได้อย่างไร) ว่าไม่มีพยานหลักฐานทางประวัติศาสตร์อื่นใด ไม่ว่าในลักษณะใด ที่สามารถแสดงได้ว่าระบุนับจำนวนเลขคณิตพิเศษได้มากมายเพียงนี้จากแหล่งเดียว ในโลกแห่งคณิตศาสตร์ ตัวเลขเหล่านี้เป็นตัวเลขพิเศษ และพระเยซูทรงใช้โลกธรรมชาติเพื่อเป็นภาพประกอบของโลกฝ่ายวิญญาณ จงถามแหล่งข้อมูล AI ว่าตัวเลขเหล่านี้เป็นตัวแทนของสิ่งใดในโลกของคณิตศาสตร์ แล้วสิ่งนั้นจะทำให้ท่านตะลึงเกินคาด นี่เกินกว่าความสามารถของข้าพเจ้าที่จะถ่ายทอดทฤษฎีทางคณิตศาสตร์ เหล่านี้และเรื่องทำนองนั้นได้อย่างชัดเจนแต่แม้ด้วยความถนัดอันจำกัดของข้าพเจ้าในด้านทฤษฎีคณิตศาสตร์ ข้าพเจ้าก็พบว่าตัวเลขบางจำนวนในบรรดาเหล่านี้เป็นพยานถึงองค์ประกอบบางประการของลักษณะเชิงพยางค์ของมันเอง

จำนวน 2520 เป็นจำนวนที่น้อยที่สุด (และจำนวนทั้งหลายดำเนินไปจนถึงอนันต์) ที่สามารถหารลงตัวได้ด้วยทุกจำนวนตั้งแต่ 1 ถึง 10 โดยไม่มีเศษ ด้วยเหตุนี้ ในโลกของคณิตศาสตร์จึงเรียกมันว่า ตัวคูณร่วมน้อยที่สุด (LCM) ของจำนวน 1 ถึง 10 เพราะเหตุนี้ มันจึงมีตัวหารเป็นจำนวนมาก—รวมทั้งสิ้น 48 ตัว "มากกว่า" จำนวนใด ๆ ที่น้อยกว่ามัน สิ่งนี้ทำให้มันเป็นจำนวนเชิงประกอบสูง (ในทางคณิตศาสตร์ เป็นชั้นพิเศษของจำนวนที่มีตัวหารมากผิดปกติ)

จำนวน 2300 มีคุณสมบัติทางคณิตศาสตร์ที่โดดเด่นประการหนึ่ง คล้ายกับสิ่งที่ทำให้ 2520 เป็นที่กล่าวขาน นั่นคือ มันเป็นจำนวนเต็มบวกที่น้อยที่สุดซึ่งหารลงตัวด้วยจำนวนเต็มทุกจำนวนตั้งแต่ 1 ถึง 9 (กล่าวคือ

เป็นตัวคุณร่วมน้อยของจำนวน 1 ถึง 9)

220 มีการจัดประเภทพิเศษอันเลื่องชื่อในทฤษฎีจำนวน กล่าวคือ เป็นครึ่งหนึ่งของคู่น้อยที่สุด (และเป็นที่รู้จักมากที่สุด) ของจำนวนมิตรสหาย ในแวดวงคณิตศาสตร์ “จำนวนมิตรสหาย” คือคูของจำนวนที่แตกต่างกันสองจำนวน ซึ่งผลบวกของตัวหารแท้ (ตัวหารทั้งหมดที่ไม่นับรวมจำนวนนั่นเอง) ของแต่ละจำนวน มีค่าเท่ากับอีกจำนวนหนึ่งในคู่นั้น จำนวนเหล่านี้ได้รับการนับว่าเป็น “มิตรที่สมบูรณ์แบบ” ในทางคณิตศาสตร์—แม้ชาวกรีกโบราณก็ยังคงเห็นจำนวนเหล่านี้เป็นสัญลักษณ์แห่งมิตรภาพด้วย! คู่นั้นคือ 220 และ 284 คู่นี้ (220, 284) เป็น “คูมิตรสหาย” ที่เล็กที่สุดเท่าที่รู้จักกัน ซึ่งถูกค้นพบมาตั้งแต่สมัยโบราณ (อาจโดยพีทาโกรัสหรือบรรดาศิษย์ของเขา) และคู่นี้ยังคงเป็นคูเดียวที่รู้จักกันอยู่ตลอดหลายศตวรรษ 220 ในฐานะส่วนหนึ่งของจำนวนสองจำนวนนี้ จึงเป็นที่เข้าใจกันว่าเป็นหนึ่งในแบบฉบับคลาสสิกของทฤษฎีจำนวน!

ในทางฝ่ายวิญญาณ เลข 220 เป็นสัญลักษณ์ของการประกอปรกันระหว่างสภาพพระเจ้ากับสภาพมนุษย์ และในโลกคณิตศาสตร์มันเป็นตัวแทนของคู่ “มิตรสมบูรณ์” ชื่อเสียงทางคณิตศาสตร์ของ 220, 2300 และ 2520 เชื่อมโยงกันในความหมายที่ว่าสิ่งซึ่งทำให้จำนวนทั้งสามนี้มีชื่อเสียงนั้น

เป็นเพราะแต่ละจำนวนเป็นจำนวนที่เล็กที่สุดในหมวดเฉพาะของตน Palmoni ทรงระบุทั้ง 2520 และ 2300 ไว้ในข้อสิบสามและสิบสี่ของดาเนียลบทที่แปด และเมื่อหัก 2300 ออกจาก 2520 ก็เหลือ 220 ดังนั้น จำนวนเล็กอันมีชื่อเสียงทั้งสามนี้ในโลกคณิตศาสตร์จึงได้รับการแทนไว้ในข้อพระคัมภีร์ที่เป็นครั้งเดียวในพระคัมภีร์ ซึ่งพระคริสต์ทรงสำแดงพระองค์เองว่าเป็น Palmoni.

“จนถึงสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานนมัสการจะได้รับการชำระให้สะอาด” ซึ่งระบุถึงการเริ่มต้นของการพิพากษาที่เริ่มขึ้นในปี 1844 กับบรรดาคนตาย และต่อมาได้ย้ายไปสู่บรรดาคนเป็นในวันที่ 9/11 ในข้อสิบสามและสิบสี่ ปัลโมนี ผู้ทรงนับจำนวนอันอัศจรรย์ ทรงรวม “เจ็ดเวลา” ของโมเสสเข้ากับ “สองพันสามร้อยวัน” ของดาเนียล

แล้วข้าพเจ้าได้ยื่นผู้บริสุทธิ์องค์หนึ่งกำลังพูดอยู่ และผู้บริสุทธิ์อีกองค์หนึ่งได้กล่าวแก่ผู้บริสุทธิ์องค์นั้นผู้ซึ่งกำลังพูดอยู่ว่า นิमितเรื่องเครื่องบูชาประจำวัน และเรื่องการลวงละเมิดอันก่อให้เกิดความรกร้าง ซึ่งทำให้ทั้งสถานนมัสการและพลโยธาถูกเหยียบย่ำลงนั้น จะยาวนานสักเท่าใด?

และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า ถึงสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานนมัสการนั้นจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ดาเนียล 8:13, 14

สถานนมัสการและกองทัพนั้นเป็นความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ จุดประสงค์ของสถานนมัสการคือเพื่อว่าพระเจ้าจะประทับอยู่ท่ามกลางชนชาติของพระองค์

และให้พวกเขาสร้างสถานบริสุทธิ์สำหรับเรา เพื่อเราจะได้สถิตอยู่ท่ามกลางพวกเขา อพยพ 25:8

สถานนมัสการบริสุทธิ์และกองทัพจะถูกเหยียบย่ำลงใต้เท้า และผู้บริสุทธิ์นั้นได้ทูลถามพัลโมนี ซึ่งถูกแทนไว้ด้วยคำว่า “ผู้บริสุทธิ์องค์หนึ่งนั้น” ว่า “นานเท่าใด” ที่ทั้ง “สถานนมัสการบริสุทธิ์และกองทัพ” จะถูกเหยียบย่ำลงใต้เท้าโดยอำนาจทั้งหลายที่ถูกแทนไว้ด้วยคำว่า “การถวายเป็นเครื่องบูชาเนื่องนิตย์” และ “การละเมิดอันนำมาซึ่งความรกร้าง?” อำนาจสองประการที่ก่อให้เกิดความรกร้าง ซึ่งจะเหยียบย่ำสถานนมัสการบริสุทธิ์และกองทัพลง พหุเทวนิยมและอำนาจสันตะปาปาจะต่างก็เหยียบย่ำสถานนมัสการบริสุทธิ์ของพระเจ้าและประชากรของพระองค์ลง.

“เจ็ดเท่า” ของโมเสสในเลวีนิติ บทที่ยีสิบหก ถูกเรียกว่า “การพิพากษาแห่งพันธสัญญาของพระองค์” การพิพากษา “เจ็ดเท่า” ที่มีต่ออาณาจักรฝ่ายเหนือและอาณาจักรฝ่ายใต้ของอิสราเอลนั้นคือ

“การพิพากษาแห่งพันธสัญญาของพระองค์”

การพิพากษานั้นระบุว่าอาณาจักรฝ่ายเหนือจะถูกกวาดไปเป็นเชลยในปี 723 ก่อนคริสตกาล และอาณาจักรฝ่ายใต้ในปี 677 ก่อนคริสตกาล ปาลโมนีถูกถามว่า “นานเท่าใด” การกระจัดกระจายของ “เจ็ดเท่า” จะถูกกระทำต่อสถานนมัสการและพลโยธา และคำตอบคือจนถึงวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

“เจ็ดกาลเวลา” ที่มีต่ออาณาจักรเหนือแห่งอิสราเอลสิ้นสุดลงในปี 1798 และ “เจ็ดกาลเวลา” ที่มีต่ออาณาจักรใต้สิ้นสุดลงในวันที่ 22 ตุลาคม 1844 “เจ็ดกาลเวลา” ที่มีต่ออาณาจักรใต้สิ้นสุดลงพร้อมกับ “สองพันสามร้อยวัน” ของดาเนียลในวันที่ 22 ตุลาคม 1844 Palmoni จงใจผูกคำพยากรณ์สามประการเข้าด้วยกัน และในการกระทำนั้น พระองค์ทรงระบุช่วงเวลาตั้งแต่ 1798 ถึง 1844 ว่าเป็นสี่สิบหกปีที่พระองค์ทรงก่อสร้างพระวิหารมิลเลอไรต์ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อสิบสามและข้อสิบสี่ทำให้นักศึกษาคำพยากรณ์สามารถตระหนักได้ไม่เพียงแต่ถึง “เจ็ดกาลเวลา” และ “สองพันสามร้อยวัน” เท่านั้น แต่ยังรวมถึงจำนวน 220 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง 2520 และ 2300 และยังทำให้ได้จำนวน 46 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของคำพยากรณ์ 2520 ทั้งสองประการด้วย

เมื่อคำพยากรณ์เรื่องเวลาของโมเสสและดาเนียลสิ้นสุดลงพร้อมกันในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 พัลโมนีได้ทรงสำแดงสัญลักษณ์ “220” สำหรับของดาเนียลซึ่งเริ่มต้นในปี 457 ก่อนคริสตกาล และของโมเสสในปี 677 ก่อนคริสตกาล คือช่วงเวลา “220” ปีระหว่างจุดเริ่มต้นทั้งสองของคำพยากรณ์สองเรื่องที่จะสิ้นสุดลงพร้อมกันอย่างพอดี ในเวลาที่ฮาบากุก “2:20” ได้สำเร็จสมจริงในวันที่ 10-22 (10X22=220) ในปี 1844 วันนั้นเป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของการเปาเตอร์คันที่เจ็ด เมื่อความล้าลึกของพระเจ้าจะต้องสำเร็จ ดังนั้นจึงเป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของช่วงเวลาเพื่อการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน วันนั้นเป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เพราะงานที่สำเร็จในระหว่างการเปาเตอร์คันที่เจ็ดนั้นคือการประทับตราประชากรของพระเจ้า ซึ่งเป็นความล้าลึกของพระเจ้า ซึ่งคือพระคริสต์ในท่านทั้งหลาย อันเป็นความหวังแห่งพระสิริ ซึ่งคือความเป็นพระเจ้าและความเป็นมนุษย์ที่รวมกันเป็นหนึ่งเดียว

การสิ้นสุดของ “เจ็ดกาลเวลา” ของอาณาจักรฝ่ายเหนือในปี 1798 และการสิ้นสุดของ “เจ็ดกาลเวลา” ของอาณาจักรฝ่ายใต้ในปี 1844 ก่อให้เกิดช่วงระยะเวลาสี่สิบหกปีตั้งแต่ปี 1798 จนถึงปี 1844 ช่วงเวลานี้เริ่มต้นด้วยการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งแห่งวิวรณ์บทที่สิบสี่ และสิ้นสุดลงเมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึงในปี 1844 ในเชิงคำพยากรณ์ สิ่งนี้ชี้ให้เห็นพยานสองประการว่า ช่วงเวลาตั้งแต่ปี 1798 จนถึงปี 1844 เป็นช่วงเวลาเชิงสัญลักษณ์ “เจ็ดกาลเวลา” ที่มีเหนืออาณาจักรฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ของอิสราเอลสิ้นสุดลงในปี 1798 และ 1844 ตามลำดับ และด้วยเหตุนี้จึงก่อให้เกิดช่วงระยะเวลาสี่สิบหกปี ช่วงเวลานั้นย่อมไร้ความหมายหากปราศจากพยานประการที่สอง ซิสเตอร์ไวท์สอนโดยตรงว่า จะมีทูตสวรรค์องค์ที่สามไม่ได้เลยหากปราศจากองค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง นางยังระบุไว้อย่างชัดเจนอีกด้วยว่า ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งมาถึงในปี 1798 และองค์ที่สามในวันที่ 22 ตุลาคม 1844 ทูตสวรรค์ทั้งสามแห่งวิวรณ์บทที่สิบสี่เป็นพยานประการที่สองยืนยันข้อเท็จจริงที่ว่า ช่วงเวลาตั้งแต่ปี 1798 จนถึงปี 1844 เป็นช่วงเวลาเชิงคำพยากรณ์ที่เป็นสัญลักษณ์

เลข 46 เป็นสัญลักษณ์ของพระวิหาร และเมื่อพระคริสต์ทรงชำระพระวิหารครั้งแรก เราพบว่าเมื่อพวกเขยิวโต้แย้งกับพระคริสต์นั้น พวกเขาได้ระบุว่าเมื่อเฮโรดทรงบูรณะพระวิหาร ได้ใช้เวลาสี่สิบหกปี นักประวัติศาสตร์ระบุว่าการบูรณะของเฮโรดซึ่งพวกเขยิวกล่าวถึงนั้น เสร็จสิ้นลงในปีที่พระเยซูทรงรับบัพติศมา ข้อเท็จจริงนั้น ประกอบกับความจริงฝ่ายจิตวิญญาณที่ว่าเราถูกทรงสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า

และพระฉายาของพระองค์คือพระวิหาร ซึ่งมีเลข 46 เป็นสัญลักษณ์

และพระวจนะได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ และทรงอาศัยอยู่ท่ามกลางเรา (และเราได้เห็นพระสิริของพระองค์ เป็นพระสิริประดุจพระบุตรองค์เดียวที่ทรงมาจากพระบิดา) บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง ยอห์น 1:14

ถ้อยคำที่แปลว่า "dwelt" มีความหมายว่า พลับพลา

จุดประสงค์ของสถานนมัสการคือเพื่อให้พระเจ้าทรงสถิตอยู่ท่ามกลางหมู่ชน (ประชากรของพระองค์) คำภาษาฮีบรูว่า "พลับพลา" ซึ่งแปลเป็น "dwelt" นั้น เป็นคำเดียวกับที่ใช้เรียกพลับพลาที่โมเสสดังขึ้น และเมื่อพระคริสต์ทรงชำระพระวิหารครั้งแรก

ก็มีการกล่าวไว้อย่างตรงไปตรงมาว่าพระกายของพระคริสต์คือพระวิหาร เลข 46

ซึ่งปรากฏขึ้นจากการเข้าใจอย่างถูกต้องถึงสิ่งที่ Palmoni

กำลังนำเสนอไว้ในข้อพระคัมภีร์สองข้ออันเป็นรากฐานของ Adventism นั้น พบได้ในยอห์น 46

ปีนั้นเชื่อมโยงกับ 220 สำหรับผู้ที่เต็มใจจะเห็น

และเหล่าสาวกของพระองค์ก็ระลึกขึ้นได้ว่ามีคำเขียนไว้ว่า

"ความร่อนรนเพื่อพระนิเวศของพระองค์ได้เผาผลาญข้าพระองค์จนหมดสิ้น" พวกยิวจึงทูลถามพระองค์ว่า "ท่านสำแดงหมายสำคัญอะไรแก่เรา ในเมื่อท่านกระทำการเหล่านี้?"

พระเยซูตรัสตอบเขาทั้งหลายว่า "จงทำลายพระวิหารนี้เสีย แล้วในสามวันเราจะยกขึ้นใหม่"

พวกยิวจึงกล่าวว่า "พระวิหารนี้ก่อสร้างมาสี่สิบหกปีแล้ว และท่านจะยกขึ้นใหม่ในสามวันหรือ?"

แต่พระองค์ตรัสถึงพระวิหารแห่งพระกายของพระองค์ ยอห์น 2:17-21

เรื่องนี้อยู่ในข้อที่ยีสืบ คือใน ยอห์น 2:20 ที่พวกยิวกล่าวว่า "พระวิหารนี้เขาสร้างมาสี่สิบหกปีแล้ว และท่านจะยกมันขึ้นในสามวันหรือ?" เลข 46 ถูกเชื่อมโยงกับพระวิหารในบทและข้อซึ่งร้องประกาศถึง 220 ในข้อความตอนนี้ พวกยิวระบุว่าพระวิหารใช้เวลาสร้าง 46 ปี ซึ่งขนานกับการเริ่มต้นของอิสราเอลโบราณ เมื่อโมเสสอยู่บนภูเขา 46 วันเพื่อรับคำสั่งเกี่ยวกับการสร้างพระวิหาร เราถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า เพราะฉะนั้นจึงไม่ใช่อุบัติเหตุที่พระวิหารมนุษย์มีโครโมโซม 46 แห่ง 23 จากฝ่ายชายและ 23 จากฝ่ายหญิง โครโมโซม 23 จากฝ่ายชายและฝ่ายหญิงเป็นคำสั่งสำหรับการสร้างพระวิหารมนุษย์ พัลโมนี

ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง

ยังได้ทรงสร้างระบบภายในร่างกายมนุษย์ซึ่งแทนที่ทุกเซลล์ในร่างกายมนุษย์ด้วยเซลล์ใหม่ที่สดใหม่ และการฟื้นฟูสภาพทั้งหมดของเซลล์เก่าในร่างกายกินเวลาเจ็ดปี ซึ่งคือ 2520 วัน พวกยิวผูกโยง 46 ปีเข้ากับพระวิหาร แต่พระคริสต์ตรัสถึงพระกายของพระองค์ซึ่งจะถูกยกขึ้นในสามวัน ตั้งแต่ปี 1798 จนถึง 1844 พระวิหารมิลเลอไรต์ได้ถูกยกขึ้น และถูกยกขึ้นในช่วงเวลาที่ทูตสวรรค์ทั้งสามมาถึงพร้อมกัน และทูตสวรรค์ทั้งสามนั้นซึ่งครอบคลุมช่วง 46 ปีจาก 1798 จนถึง 1844 ได้รับการแทนเป็นวันต่าง ๆ โดยพระคริสต์ พระองค์ตรัสว่า "จงทำลายพระวิหารนี้เสีย" และในสามวันเราจะยกมันขึ้น ดังนั้นจึงสอดคล้องกับการรื้อทำลายพระวิหารซึ่งจะถูกยกขึ้นในสามวัน

ดาเนียลระบุสถานนมัสการและพลโยธาที่ถูกทำลายในข้อสิบสาม อาณาจักรฝ่ายเหนือเป็นตัวแทนของพลโยธา และอาณาจักรฝ่ายใต้เป็นตัวแทนของสถานนมัสการ เพราะกรุงเยรูซาเล็มอยู่ที่นั่น ดังนั้น เมื่อมีการกล่าวถึงคำถามเรื่องการเหยียบย่ำลงนั้น สิ่งแรกในบรรดาสองสิ่งนี้—(สถานนมัสการและพลโยธา)—ที่ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยคืออาณาจักรฝ่ายเหนือในปี 723 ก่อนคริสตกาล สิบหกปีต่อมา ในปี 677 ก่อนคริสตกาล "เจ็ดกาลเวลา" จึงเริ่มขึ้นสำหรับอาณาจักรฝ่ายใต้คือยูดาห์ นี่หมายความว่า การเหยียบย่ำพลโยธาสิ้นสุดลงในปี 1798 และการเหยียบย่ำสถานนมัสการสิ้นสุดลงในปี 1844.

อิสราเอลโบราณได้ออกจากบาบิโลนเพื่อกลับไปสร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ตามพระราชกฤษฎีกาสามณัฏฐ์ ซึ่งฉบับที่สามนั้นเป็นจุดเริ่มต้นของระยะเวลาสองพันสามร้อยปี อันสิ้นสุดลงพร้อมกับการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สามในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ในปี ค.ศ. 1798 ช่วงเวลาแห่งการปกครองของบาบิโลนฝ่ายจิตวิญญาณ ซึ่งมีแบบอย่างโดยช่วงเจ็ดสิบปีที่บาบิโลนตามตัวอักษรครอบครองอำนาจ ได้สิ้นสุดลง และช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ซึ่งมีทูตสวรรค์สามองค์เป็นภาพแทนก็ได้สิ้นสุดลงอย่างตรงตามจุดที่คำพยากรณ์นั้นได้เริ่มต้นไว้ การประกาศพระราชกฤษฎีกาสามณัฏฐ์ฉบับที่สาม

ช่วงเวลาแห่งพระราชกฤษฎีกาสามณัฏฐ์ซึ่งเป็นอัลฟาของ 2300 ปี ได้ถูกทำซ้ำอีกครั้งในช่วงเวลาของทูตสวรรค์สามองค์ซึ่งเป็นโอเมกาของ 2300 วัน ทั้งอัลฟาและโอเมกาต่างเป็นเสาหลักพื้นฐานของลัทธิแอ็ดเวนติส โดย 457 และ 1844 แสดงให้เห็นถึงงานแห่งการก่อสร้างพระวิหารและกรุงเยรูซาเล็ม

และจงกล่าวแก่เขาว่า พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด ขายนั่นผู้ซึ่งมีนามว่า กิ่งนั้น และท่านจะออกขึ้นจากที่ของท่าน และท่านจะทรงสร้างพระวิหารของพระยาห์เวห์ เอ ท่านนั้นแหละจะทรงสร้างพระวิหารของพระยาห์เวห์ และท่านจะทรงแบกพระสิริ และจะประทับและทรงครอบครองบนพระที่นั่งของท่าน และท่านจะทรงเป็นปุโรหิตบนพระที่นั่งของท่าน และคำปรึกษาแห่งสันติภาพจะอยู่ระหว่างทั้งสองนั้น เศคาริยาห์ 6:12, 13

พระคริสต์ในฐานะ "กิ่ง" ณ ที่นี้ทรงได้รับการระบุว่าเป็นพระองค์ผู้ทรงสร้างพระวิหารของพระยาห์เวห์ และเช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงถูกยกขึ้นในวันที่สามเมื่อทูตองค์ที่สามมาถึงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 พระวิหารของมิลเลอไรด์ก็ได้ถูกพระคริสต์ทรงสถาปนาขึ้นแล้ว เพราะพระองค์เองทรงเป็นผู้สร้างพระวิหารของพระยาห์เวห์ แม้ว่าสิ่งนี้จะสำเร็จแล้วในประวัติศาสตร์ของมิลเลอไรด์ แต่ความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ของสิ่งนี้อยู่ในช่วงเวลาของฝนปลายฤดู เพราะการซ้ำของวลีว่า "เราจะสร้างพระวิหารของพระยาห์เวห์"

เปิดทางให้บรรดาผู้ที่จ้องมองเห็นว่าพระยาห์เวห์ทรงสถาปนาพระวิหารของมิลเลอไรด์ขึ้นในเวลา 46 ปี แต่พระองค์ทรงสร้างพระวิหารอีกแห่งหนึ่ง คือของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ในช่วงเวลาของฝนปลายฤดู เพราะเปโตรกล่าวว่า หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้นจะถูกยกขึ้นให้เป็นเรือนฝ่ายวิญญาณ

เมื่อมีการทูลถามพัลโมเนว่า "อีกนานเท่าใด" คำตอบของท่านคือ "ถึงสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานนมัสการจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์" แต่โมเสส เอลียาห์ และพวกมิลเลอไรด์ บรรดามรณสักขีภายใต้อำนาจสันตะปาปา เศคาริยาห์และยอห์นผู้วัดพระวิหาร อิชยาห์ในบทที่หก และผู้อื่นซึ่งมิได้กล่าวถึง ต่างกล่าวว่าคำตอบต่อคำถาม "อีกนานเท่าใด" ในข้อสืบทอดคือ "ตั้งแต่ 9/11 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ แล้วสถานนมัสการจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์"

วันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ได้รับการเป็นแบบลวงหน้าโดยเหตุการณ์ที่อับราฮัมถวายบุตรชายของตน เพราะเหตุการณ์นั้นเป็นแบบลวงหน้าของกางเขน ซึ่งพระบิดาแห่งสวรรค์ได้ทรงถวายพระบุตรของพระองค์ ณ ที่นั้น โมเสสและชาวฮีบรูที่ทะเลแดง ตามคำของอัครทูตเปาโล เป็นภาพแทนของบัพติศมา ซึ่งเป็นแบบลวงหน้าของกางเขน และกางเขนนั่นก็ได้รับการเป็นแบบลวงหน้าโดยอับราฮัมกับอิสอัคบนภูเขาโมริยาห์.

ยิ่งกว่านั้น พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาให้ท่านทั้งหลายไม่รู้วาระบรรพบุรุษของเราทุกคนได้อยู่ใต้เมฆ และทุกคนได้ผ่านทะเลไป และทุกคนได้รับบัพติศมาเข้าเป็นของโมเสสในเมฆและในทะเล 1 โครินธ์ 10:1, 2

แน่นอนว่านี่หมายความว่า การรับบัพติศมาได้รับการเป็นภาพแทนโดยวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ซึ่งเป็นเวลาที่ครอบครัวของโนอาห์ทั้งแปดคนได้รับบัพติศมา โดยที่ "แปด" เป็นสัญลักษณ์ของการฟื้นคืนชีพ

ซึ่งในครั้งก่อนมิได้เชื่อฟัง เมื่อพระเจ้าทรงอดกลั้นพระทัยคอยอยู่ในสมัยของโนอาห์ ขณะที่กำลังเตรียมนาวา ซึ่งในนาวานั้นมีคนรอดโดยน้ำเพียงไม่กี่คน คือแปดชีวิต และสิ่งนี้เป็นภาพเล็งถึงบัพติศมา ซึ่งบัดนี้ก็ช่วยเราให้รอดด้วยเช่นกัน มิใช่โดยการชำระมลทินของเนื้อหนังออกไป แต่โดยคำตอปปแห่งมโนธรรมอันดีจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า โดยการเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูคริสต์ 1 เปโตร 3:20, 21

การเข้าใจผิดเกี่ยวกับองค์ประกอบใด ๆ ของความจริงซึ่งได้รับการทรงสำแดงเกี่ยวกับวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 นั้น เทียบได้กับการเข้าใจผิดคำพยากรณ์ของโนอาห์ในนาวา ของโมเสสที่ทะเลแดง ของอับราฮัมบนภูเขาโมริยาห์ และของพระเยซูบนกางเขน ในวันนั้น ทูตสวรรค์องค์ที่สามได้เข้าสู่ประวัติศาสตร์ และท่านคือทูตสวรรค์ผู้ประทับตราประชากรของพระเจ้า

"แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์ที่สาม ทูตสวรรค์ผู้ติดตามข้าพเจ้ากล่าวว่า 'พระวณะของเขานั้นน่าสะพรึงกลัว พันธกิจของเขานั้นน่าครั่นคร้าม เขาคือทูตสวรรค์ผู้ที่จะคัดแยกชาวสาโลออกจากชาวละมาน และประทับตราหรือมัดรวบชาวสาโลไว้สำหรับยังฉางแห่งสวรรค์' สิ่งเหล่านี้ควรดึงดูดทั้งจิตใจและความใส่ใจทั้งหมดของเรา ข้าพเจ้าได้รับการสำแดงอีกครั้งถึงความจำเป็นที่บรรดาผู้ซึ่งเชื่อว่ามีชาวสาโรแห่งพระเมตตาครั้งสุดท้าย จะต้องแยกตนออกจากผู้ที่กำลังรับหรือชิมชั้บความหลงผิดใหม่ ๆ อยู่ทุกวัน ข้าพเจ้าเห็นว่าทั้งคนหนุ่มและคนชราไม่ควรเข้าร่วมการชุมนุมของผู้ที่อยู่ในความหลงผิดและความมืด ทูตสวรรค์กล่าวว่า 'จงให้จิตใจหยุดหมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่ไร้ประโยชน์'" Manuscript Releases, เล่ม 5, 425.

ดังนั้น พร้อมกับแนวเส้นเชิงพยากรณ์อันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นแบบลวงหน้าของวันทีนั้น ทูตสวรรค์องค์ที่สามก็มาถึงและเริ่มงานของตน

ซึ่งรวมถึงการแยกหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาออกจากหญิงพรหมจารีที่โง่เขลา ซึ่งในตอนนั้นได้ถูกแทนไว้เป็นชาวสาโลกับชาวละมาน มิได้เข้าใจว่า ค.ศ. 1844 ได้ถูกทำให้เป็นแบบลวงหน้าอันศักดิ์สิทธิ์อย่างครบถ้วนเพียงใด หรือมิได้รู้ว่าสิ่งใดได้ถูกเปิดเผยเกี่ยวกับหมายสำคัญต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกับ ค.ศ. 1844 และดำเนินต่อเนื่องไปจนถึง ค.ศ. 1863

ยอมปล่อยให้จิตวิญญาณหนึ่งไม่พร้อมที่จะต่อสู้ในเชิงพยากรณ์กับนัยสำคัญของข้อเท็จจริงที่ว่า พระคริสต์ทรงเป็นหัวเรื่องศูนย์กลางของพระคัมภีร์สองข้อซึ่งเป็นตัวแทนของรากฐานแห่งแอ็ดเวนติสม์ และในพระคัมภีร์สองข้อนั้น พระคริสต์ทรงเป็นที่ยอมรับว่าเป็น Palmoni ผู้ทรงเป็นผู้สร้างคณิตศาสตร์และสรรพสิ่งทั้งปวง.

คำตอบปัจจุบันต่อคำถามของข้อที่สิบสามนั้นแตกต่างจากคำตอบที่เป็นอยู่ในปี 1845 ในปี 1845 บรรดาผู้บุกเบิกกำลังสลดความผิดหวังครั้งใหญ่ออกไป

เริ่มต้นเผชิญกับความคิดว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงฟื้นฟูของประทานแห่งผู้เผยพระวณะขึ้นอีกครั้ง ซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นนับตั้งแต่สมัยของเหล่าสาวก

พวกเขา กำลังแสวงหาที่จะเข้าใจนัยสำคัญของชาวสาโรของทูตสวรรค์องค์ที่สาม และกำลังตื่นขึ้นสู่ความจริงที่ว่า ประสบการณ์ที่พวกเขาเพิ่งผ่านมานั้นมิใช่อื่นใดนอกจากเป็นประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์ ครั้นถึงปี 1850

พวกเขาก็นำเสนอแผนภูมิผู้บุกเบิกฉบับใหม่เพื่อแก้ไขและแทนที่แผนภูมิผู้บุกเบิกปี 1843

แผนภูมิทั้งสองฉบับได้รับการระบุโดยซิสเตอร์ไวท์ว่าเป็นความสำเร็จตามคำพยากรณ์ของ "แผนจารึก"

ในพระธรรมอาบาทุกบทที่สอง เมื่อเป็นเช่นนี้ ปี 1850

จึงเป็นความสำเร็จที่ได้รับการสถาปนาไว้แล้วของพระวาทะพยากรณ์ของพระเจ้า

บรรดาผู้บุกเบิกได้เข้าใจและเขียนไว้ว่า การปฏิเสธรว่าแผนภูมิ ค.ศ. 1843 มิได้เป็นความสำเร็จครบถ้วนของ "ตาราง" ในอาบาทุก บทที่สอง เท่ากับเป็นการละทิ้งความเชื่อดั้งเดิม Sister White

ได้รับรองแผนภูมินั้นว่าได้รับการทรงนำโดยพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

และเป็นความสำเร็จครบถ้วนของอาบาทุก และเธอยังได้ให้การรับรองเช่นเดียวกันแก่แผนภูมิ ค.ศ. 1850 ด้วย อาบาทุกระบุถึง "ตาราง" ในรูปพหุพจน์ และเมื่อแผนภูมิ ค.ศ. 1843 ถูกตีพิมพ์ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1842 ก็ได้ถูกพิมพ์ออกมาพร้อมด้วยข้อผิดพลาดในตัวเลขบางส่วน

ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยับยั้งพระหัตถ์ของพระองค์ไว้เหนือสิ่งนั้น ในปี ค.ศ. 1850

ได้มีการจัดทำแผนภูมิฉบับใหม่ขึ้น ซึ่งได้แก้ไขข้อผิดพลาดในตัวเลขนั้น

ตารางของอาบาทุกเป็นตัวแทนของความสำเร็จครบถ้วนของคำพยากรณ์

และคำพยากรณ์เหล่านั้นได้สำเร็จครบถ้วนตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1842 จนถึงเดือนมกราคม ค.ศ. 1850

ตารางปี 1843 หรือ ตารางเริ่มต้นนั้นมีข้อผิดพลาด และตารางสิ้นสุดของปี 1850 ไม่มีข้อผิดพลาด

ช่วงเวลาตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1842 จนถึงเดือนมกราคม ค.ศ. 1850

เป็นช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ที่ได้รับการสถาปนาไว้แล้ว และเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1842

ตลอดจนเดือนมกราคม ค.ศ. 1850 ต่างเป็นหมุดหมายเชิงพยากรณ์

และหมุดหมายเหล่านั้นมีลายเซ็นของอัลฟาและโอเมกาอยู่ อัลฟา หรืออักษรตัวแรก และโอเมกา

อักษรตัวสุดท้ายและตัวที่ยี่สิบสอง ค.ศ. 1842 คืออัลฟา และ ค.ศ. 1850 คือโอเมกา

และหากเรานำอักษรฮีบรูสองตัวนั้นมาวางร่วมกับอักษรตัวที่สิบสามของอักษรฮีบรู

เราก็จะประกอบเป็นคำภาษาฮีบรูว่า "ความจริง" ซึ่งสะกดด้วยอักษรตัวที่หนึ่ง ตัวที่สิบสาม

และตัวที่ยี่สิบสองของอักษรฮีบรู

ตรรกะแห่งคำพยากรณ์ที่นำมาใช้กับหมายกำหนดแห่งปี 1842 และ 1850 คือ

ทั้งสองถูกผูกพันเข้าด้วยกันด้วย "ความผิดพลาด" อัลฟามีความผิดพลาดประการหนึ่ง

และโอเมกาได้แก้ไขความผิดพลาดประการเดียวกันนั่นเอง ดังนั้น สิ่งที่อยู่ระหว่างอักษรอัลฟาและโอเมกาคือ

"ความผิดพลาด" อันเป็นสัญลักษณ์ของการกบฏ ซึ่งก็คือสิ่งที่เลขสิบสามเป็นตัวแทน ช่วงปี 1842 ถึง 1850

เป็นช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ที่ได้รับการสถาปนาแล้ว ซึ่งมีลายเซ็นของอัลฟาและโอเมกา และนั่นคือ

"ความจริง" จนกว่าประวัติศาสตร์นั้นจะได้รับการตรวจสอบอย่างจริงจังและฝ่ายวิญญาณโดยเซเวนต์เดย์แอดเวนติสชาวเลาดีเซีย

พวกเขาก็แทบจะมีดบอดต่อความจริงอันชัดแจ้งซึ่งช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ของตารางแห่งอาบาทุกตั้งแต่ปี 1842 ถึง 1850 ได้สถาปนาไว้อย่างปราศจากข้อสงสัยใด ๆ

ความจริงซึ่งพยานทั้งสองได้สถาปนาร่วมกันนั้นคือ แผนภูมิปี 1850 ไม่มีความผิดพลาดใด ๆ แผนภูมิปี 1850

เช่นเดียวกับแผนภูมิปี 1843 มี "เจ็ดเวลา" ของโมเสส และในแผนภูมิทั้งสอง "เจ็ดเวลา" ถูกวางไว้ ณ

ใจกลางของแผนภูมิ พาดจากบนลงล่าง เพื่อแสดงให้เห็นช่วงเวลาของ "เจ็ดเวลา" ซึ่งเริ่มต้นในปี 677 BC

จนถึงปี 1844 เลข 2520 มิได้เป็นเพียงสิ่งที่อยู่บนแผนภูมิต่างนั้น แต่เป็นศูนย์กลางของแผนภูมิด้วย

สิ่งที่ปรากฏอยู่ ณ ใจกลางของเส้นคำพยากรณ์ที่แสดง "เจ็ดเวลา" คือกางเขน

ใจกลางของทั้งสองตารางคือเส้นเวลาของ 2520 ซึ่งทอดจากบนลงล่าง ตรงกลางคือกางเขน

กางเขนเป็นกึ่งกลางแห่งสัปดาห์ที่พระคริสต์ทรงกระทำพันธสัญญาให้มั่นคงกับคนเป็นอันมาก

ตามความสำเร็จครบถ้วนของดาเนียล บทที่เก้า ข้อที่ยี่สิบเจ็ด สัปดาห์นั้นเป็นตัวแทนของเจ็ดปี

ซึ่งในเชิงคำพยากรณ์คือ 2520 วัน เช่นเดียวกับในตารางทั้งหลาย ณ ใจกลางอย่างแท้จริงของ 2520 วันนั้น

พระคริสต์ทรงกำลังกระทำพันธสัญญาให้มั่นคงบนกางเขน นับตั้งแต่บัดนี้มาของพระคริสต์จนถึงกางเขน

ในเชิงคำพยากรณ์มี 1260 วัน นั้นหมายความว่า จากบัพติศมาจนถึงกางเขนจะมีเครื่องบูชายามเช้า 1260 ครั้ง และเครื่องบูชายามเย็น 1260 ครั้ง นำไปสู่กางเขน แต่ที่กางเขนนั้น ลูกแกะถวายบูชาตัวสุดท้ายได้หลุดพ้นจากมือปโรฮิต และพระเมษโปดกของพระเจ้าได้ทรงเป็นเครื่องบูชายามเย็น ดังนั้นจึงทรงเป็นตัวแทนของการถวายลูกแกะตัวที่ 2520 นับตั้งแต่บัพติศมา

ศูนย์กลางของสัปดาห์คือกางเขน และศูนย์กลางของทั้งสองตารางศักดิ์สิทธิ์ก็คือกางเขน แต่ในแต่ละกรณี ลูกแกะทรงถูกวางไว้ภายในความจริงซึ่งถูกแทนไว้เชิงสัญลักษณ์โดย 2520 กางเขนถูกวางไว้ ณ กึ่งกลางของ 2520 วัน และที่กางเขนนั้น พระเยซูทรงเป็นเครื่องบูชาลำดับที่ 2520 และเป็นเครื่องบูชาครั้งสุดท้าย ประวัติศาสตร์ระหว่างเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1842 และเดือนมกราคม ค.ศ. 1850 เป็นตัวแทนของความผิดพลาด และพระคริสต์ผู้ทรงเป็นความจริงทรงถูกวางไว้ระหว่างอาชญากรสองคน แม้ว่าพระองค์มิได้ทรงเป็นอาชญากร แต่พระองค์กำลังทรงถูกปฏิบัติราวกับเป็นเช่นนั้น ฉะนั้น เราจึงมีอาชญากรสามคน คนหนึ่งจะพินาส และอีกคนหนึ่งจะได้รับความรอด อาชญากรทั้งสามคือหลักหมายสามประการที่ถูกผูกเข้าด้วยกันด้วยอาชญากรรม แม้ว่าหลักหมายตรงกลางจะเป็นสิ่งตรงกันข้ามกับอาชญากรอัลฟาและโอเมกา อาชญากรอัลฟาและโอเมกาถูกเชื่อมโยงเข้าด้วยกันโดยหลักหมายตรงกลาง คือกางเขน

ด้วยตารางของฮาบากุกตั้งแต่ปี 1842 จนถึงปี 1850

ความผิดพลาดเป็นอักษรกลางที่เชื่อมโยงเข้าด้วยกันกับหมายสำคัญแรกและหมายสำคัญสุดท้าย

หมายสำคัญกลางที่กางเขนได้ผูกโยงอาชญากรทั้งสามเข้าด้วยกัน

แต่หมายสำคัญกลางในกรณีเหล่านี้มิใช่ความผิดพลาด หากเป็นความจริง

และองค์ประกอบหนึ่งของความจริงซึ่งทั้งกางเขนและตารางของฮาบากุกยืนยันไว้ก็คือว่า 2520 หรือ “เจ็ดเวลา” แห่งเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก เป็นความจริง และในบริบทของตรรกะที่เพิ่งได้วางไว้ การปฏิเสธ 2520 ก็คือการปฏิเสธพระเยซู

เมื่อพลโมณี ผู้ทรงนับอย่างอัครอัครย์ ตรัสว่า “ถึงสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานนมัสการจะได้รับการชำระ”

พระองค์กำลังทรงตอบคำถามเชิงพยากรณ์ที่ว่า “นานเท่าใด” คำตอบนั้นมิใช่ ค.ศ. 1844 อีกต่อไป

เพราะขบวนการมิลเลอไรต์แห่งฟีลาเดลเฟียได้สิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1856 เนื่องจากในเวลานั้น เจมส์และเอลเลน ไวท์ได้ระบุว่าการได้เปลี่ยนผ่านจากฟีลาเดลเฟียไปสู่เลาตีเซียแล้ว เมื่อซิสเตอร์ไวท์ขีดเส้นนั้นลงบนทราย ก็หมายความว่า จนกว่าสภาพนั้นจะเปลี่ยนไป

ความสัมพันธ์ของพระเจ้ากับชนชาติของพระองค์จะต้องเข้าใจว่าเป็นภาพแทนของการแยกจากกัน

เพราะพระองค์ทรงยืนอยู่ภายนอกและทรงเคาะที่ใจของชาวเลาตีเซียทั้งหลาย เพื่อแสวงหาทางเข้าไป

พระเทวภาพของพระองค์มิได้อยู่ภายในความเป็นมนุษย์ของพวกเขา งานนั้นเองที่พระคริสต์ได้ทรงเริ่มเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 คือการทรงรวมพระเทวภาพของพระองค์เข้ากับความเป็นมนุษย์

และพระคริสต์ก็ทรงเติมพระทัยที่จะกระทำสิ่งนั้นเอง แต่ก็มีได้เป็นไปเช่นนั้น

“หากหลังจากความผิดหวังครั้งใหญ่ในปี 1844 พวกแอ๊ดเวนตีสได้ยึดมั่นในความเชื่อของตน

และดำเนินต่อไปด้วยความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันตามการทรงนำอันกำลังเปิดเผยของพระเจ้า

โดยรับข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

และประกาศข่าวสารนั้นแก่โลกด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พวกเขายอมได้เห็นความรอดของพระเจ้า

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำการอย่างยิ่งใหญ่ร่วมกับความพยายามของพวกเขา

พระราชกิจคงจะสำเร็จสิ้นไปแล้ว และพระคริสต์คงเสด็จมาแล้วก่อนนี้

เพื่อรับชนชาติของพระองค์เข้าสู่บาเหน็จรางวัลของพวกเขา

แต่ในช่วงเวลาแห่งความสงสัยและความไม่แน่นอนซึ่งติดตามมาหลังความผิดหวังนั้น ผู้เชื่อในข่าวเสด็จมาหลายคนได้ละทิ้งความเชื่อของตน... ด้วยเหตุนี้ พระราชกิจจึงถูกขัดขวาง และโลกก็ถูกปล่อยไว้ในความมืด หากคณะแอ็ดเวนติสทั้งหมดได้รวมเป็นหนึ่งเดียวกันบนพระบัญญัติของพระเจ้าและความเชื่อของพระเยซูแล้ว ประวัติศาสตร์ของเราจะได้แตกต่างไปอย่างกว้างไกลเพียงใด!" Evangelism, 695.

โดยทรงทำให้ประวัติศาสตร์ของอิสราเอลโบราณเกิดซ้ำอีกครั้ง องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำอิสราเอลสมัยใหม่ออกมาจากความมืดแห่งยุคมืด และทรงเข้าสู่พันธสัญญากับพวกเขาที่ทะเลแดง เพราะบัพติศมาเป็นสัญลักษณ์ของความสัมพันธ์ตามพันธสัญญา แต่อิสราเอลจะต้องถูกทดสอบว่าพวกเขาจะรักษาพันธสัญญานั้นไว้หรือไม่ สำหรับอิสราเอลโบราณนั้น ตามหนังสือกันดารวิถี พวกเขาล้มเหลวในการทดสอบสิบครั้ง ในการล้มเหลวครั้งที่สิบ พวกเขาถูกพิพากษาให้ตายในถิ่นทุรกันดารตลอดระยะเวลาที่สิบปี ด้วยเหตุนี้จึงเป็นแบบอย่างถึงการที่อิสราเอลสมัยใหม่ปฏิเสธข่าวสารเลาดีเซียในปี 1856 ดังเช่นการที่อิสราเอลโบราณล้มเหลวในการทดสอบอย่างก้าวหน้าสิบครั้ง (โดยที่สิบเป็นสัญลักษณ์ของการทดสอบ) นับตั้งแต่การมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สามในปี 1844 จนถึงปี 1856 กระบวนการทดสอบอย่างต่อเนื่องก็ค่อย ๆ ถูกนำมาสู่วงกลมเลอไรต์ฝ่ายฟีลาเดลเฟีย

การทดลองสิบประการตั้งแต่ทะเลแดงจนถึงการกบฏครั้งแรกที่คาเดชนั้น ถูกแสดงให้เห็นว่าเป็นช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ เพราะมีเลขสิบเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงช่วงเวลานั้นเข้าด้วยกัน เลขสิบซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการทดสอบนั้น การทดลองสิบประการได้ระบุถึงสิบเผ่าที่ปฏิเสธพันธสัญญา และพ่ายแพ้ต่อการทดลองประการที่สิบรวมทั้งกระบวนการทดสอบด้วย ช่วงเวลานี้เริ่มต้นขึ้นเมื่อข้ามทะเลแดง และพระบัญญัติสิบประการก็ถูกแสดงให้เห็นว่าเป็นประการแรกของการทดลองสิบประการหลังทะเลแดง โดยการทดลองประการแรกคือวันสะบาโต อันเป็นสัญลักษณ์และตราประทับของพระบัญญัติสิบประการ (ซึ่งแทนด้วยมานา) เมื่อช่วงเวลาแห่งการทดลองสิบประการในอิสราเอลโบราณได้ถูกวางไว้ไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ที่เฉพาะเจาะจง และพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์บอกเราว่าการข้ามทะเลแดงเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 แล้ว เราก็ควรทราบว่าคุณ จูดิน กระบวนการทดสอบที่ดำเนินไปเป็นลำดับได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว ลัทธิแอ็ดเวนติสต์ไม่ทราบเรื่องนั้น ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถมองเห็นได้ว่าในปี ค.ศ. 1863 พวกเขาถูกกำหนดให้ตายในถิ่นทุรกันดารแห่งเลาดีเซียจนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นกฎหมายฉบับเดียวกันกับที่พวกเขาได้รับมอบหมายให้ประกาศคำเตือนเกี่ยวกับมันตั้งแต่ต้นยุคของกระบวนการทดสอบที่นำไปสู่ปี ค.ศ. 1863.

เมื่อคำประกาศถึงสภาพของลาโอดีเซียมาถึงแอ็ดเวนติสต์แบบมิลเลอไรต์ในปี 1856 ก็มีการเผยแพร่ "น้ำองุ่นใหม่" เกี่ยวกับ "เจ็ดกาลเวลา" แสงสว่างใหม่ดังกล่าวไม่เคยได้รับการยอมรับ และเจ็ดปีต่อมา หรือ 2520 วันแห่งคำพยากรณ์ต่อมา ขบวนการมิลเลอไรต์แบบลาโอดีเซียก็สิ้นสุดลงและกลายเป็นคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสต์แบบลาโอดีเซีย โมเสสเต็มใจที่จะเข้าไปในแผ่นดินแห่งพระสัญญา แต่การทดสอบครั้งที่สิบได้มาถึงแล้ว และแน่นอนว่านั่นเป็นการทดสอบที่เป็นรากฐาน เพราะงานที่ได้รับมอบหมายแก่โมเสสตั้งแต่ต้นก็คือการนำประชากรของพระเจ้าเข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญา นั่นคืองานที่อยู่ต่อหน้าโมเสสก่อนที่ท่านจะมาถึงอียิปต์ การทดสอบครั้งที่สิบได้มาถึงแล้ว และพวกเขากบฏก็ล้มเลิกสนเกี่ยวกับการเข้าไปในแผ่นดินแห่งพระสัญญา

และข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า ท่านทั้งหลายมาถึงภูเขาของคนอาโมไรต์แล้ว
ซึ่งพระยาห์เวห์พระเจ้าของเราทรงประทานแก่เรา ดูกิจ
พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านได้ทรงตั้งแผ่นดินนั้นไว้ต่อหน้าท่านแล้ว จงขึ้นไปยึดครองเกิด
ตามที่พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่าน ได้ตรัสแก่ท่านนั้น อย่ากลัวเลย และอย่าท้อใจ
และท่านทุกคนก็เข้ามาใกล้ข้าพเจ้า และกล่าวว่า "ให้เราส่งคนไปข้างหน้าเรา
และให้เขาทั้งหลายไปสอดแนมแผ่นดินนั้นเพื่อเรา แล้วนำข่าวกลับมาบอกเราอีกว่า เราควรขึ้นไปทางไหน
และจะเข้าไปยังเมืองใดบ้าง" ถ้อยคำนั้นก็เป็นที่พอใจแก่ข้าพเจ้าอย่างยิ่ง
และข้าพเจ้าจึงเลือกชายสิบสองคนจากพวกท่าน คนหนึ่งจากแต่ละเผ่า เฉลยธรรมบัญญัติ 1:20-23

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาจนถึงเวลาที่ผู้สอดแนมทั้งสิบสองกลับมา
เป็นภาพแทนประวัติศาสตร์เมื่อการทดสอบชั้นพื้นฐานประการสุดท้ายมาถึงในปี 1856 และตลอดเจ็ดปี
ชาวมิลเลอร์แห่งเลาตีเซียได้สอดส่องแผ่นดินนั้น
จนกระทั่งพวกเขาเลือกที่จะยุติการเป็นขบวนการและกลายเป็นคริสตจักร

ความจริงประการแรกที่มีลเลอร์ค้นพบคือ "เจ็ดวาระ"
ซึ่งทำให้ความจริงข้อนี้เป็นรากฐานของบรรดาความจริงพื้นฐานที่ประกอบกันขึ้นเป็นทางโบราณของเยเรมีย์
แสงสว่างเชิงพยากรณ์ใหม่ประการสุดท้ายที่ถูกนำมาสู่แอ็ดเวนติสซึมเกิดขึ้นในปี 1856
และเป็นจุดบทความว่าด้วย "เจ็ดวาระ"
มีแสงสว่างอยู่เป็นอันมากซึ่งสัมพันธ์กับการศึกษาอย่างลึกซึ้งในข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์เหล่านี้
แต่ถ้าเราจะสามารถระบุได้ว่าเหตุใดคำตอบในข้อสิบสี่ของดาเนียลบทที่แปดจึงเป็น "ตั้งแต่ 9/11
จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ แล้วสถานนมัสการจะได้รับการชำระ" เราจำเป็นต้องก้าวต่อไปข้างหน้า

พระราชกิจซึ่งพระคริสต์ได้ทรงเริ่มขึ้นในปี 1844 ถูกเบี่ยงเบนไปในปี 1863 ดังนั้น "การชำระ"
สถานนมัสการให้บริสุทธิ์ซึ่งได้เริ่มขึ้นในเวลานั้นจึงถูกระงับไว้
ในขณะที่ประชากรของพระเจ้าเริ่มเดินผ่านถิ่นทุรกันดารแห่งเลาตีเซีย ด้วยเหตุนี้
พระราชกิจซึ่งพระคริสต์จะทรงกระทำให้สำเร็จในช่วงปี 1844 ถึง 1863 จึงจำเป็นต้องถูกกระทำซ้ำอีก
เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สาม ซึ่งเป็นทูตสวรรค์ผู้แยกและประทับตรา จะกระทำให้งานซึ่ง "การชำระ"
เป็นภาพแทนสำเร็จลงในที่สุด หมุดหมายเชิงพยากรณ์ของปี 1844 ถึง 1863
คือหมุดหมายที่พระคริสต์จะได้ทรงกระทำงานแห่งการชำระสถานนมัสการให้บริสุทธิ์ให้สำเร็จ
และหมุดหมายเหล่านั้นเป็นภาพแทนของประวัติศาสตร์ที่งานนั้นจะถูกกระทำให้สำเร็จ
หากสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าช่วงปี 1844 ถึง 1863 เป็นภาพแทนของช่วงเวลาตั้งแต่ 9/11
จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์แล้ว คำถามเรื่อง "นานเท่าใด" ก็สอดคล้องกับแนวเส้นอื่น ๆ ที่ "นานเท่าใด"
เป็นภาพแทนอยู่ด้วยเช่นกัน

ปี 1844 คือการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สาม และปี 1863
เป็นเครื่องหมายถึงการสิ้นสุดของช่วงเวลาแห่งการทดสอบ ในปี 1846 ตระกูลไวต์ได้สมรสกัน
และนามสกุลของเอลเลนได้เปลี่ยนจาก Harmen เป็น White
และคู่สมรสนั้นก็ได้เริ่มถือรักษาวันสะบาโตวันที่เจ็ดในปีนั้น การถือวันสะบาโต การสมรส
และการเปลี่ยนชื่อล้วนเป็นสัญลักษณ์ของความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญาในเชิงคำพยากรณ์
องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงนำอิสราเอลสมัยใหม่ผ่านทะเลแดงแห่งปี 1844 และในปี 1846
ได้ทรงนำพวกเขามาถึงซีนายเพื่อประทานพระบัญญัติแก่พวกเขาและทรงเข้าสู่พันธสัญญากับพวกเขา
พระบัญญัตินั้น เช่นเดียวกับศิลาจารึกสองแผ่นของฮาบากุก ถูกเขียนไว้บนศิลาจารึกสองแผ่น
โดยแผ่นแรกประกอบด้วยพระบัญญัติ 4 ข้อ และแผ่นที่สองประกอบด้วยพระบัญญัติ 6 ข้อ
ศิลาจารึกสองแผ่นเป็นภาพแทนความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญาของทั้งอิสราเอลโบราณและอิสราเอลสมัยใหม่

และเมื่อรวมกันแล้ว ศิลปินทั้งสองแห่งพันธสัญญาทั้งสองแผ่นนั้น ซึ่งก็คือพระบัญญัติสิบประการ และถูกกำหนดไว้เป็นเลข 46 ในเชิงสัญลักษณ์สำหรับอิสราเอลโบราณ ได้เป็นแบบอย่างของศิลปินสองแผ่นของฮาบากุกซึ่งเป็นภาพแทนประวัติศาสตร์ของฟนชุกปลายฤดู และเมื่อรวมกับเครื่องบูชาขนมปังเวฟสองก้อนของเทศกาลเพ็นเทคอสต์ สิ่งเหล่านี้เป็นภาพแทนธงสัญญาณ ซึ่งก็คือคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

เมื่อชื่อของซิสเตอร์ไวท์เปลี่ยนจาก Harmen เป็น White คำว่า Harmen หมายถึงทหารแห่งสันติภาพ แต่ถูกแทนที่ด้วย White ซึ่งคือความชอบธรรมของพระคริสต์ ชื่อ Gould หมายถึงทองคำ และ Ellen หมายถึงแสงสว่างที่เจิดจ้าและส่องประกาย ชื่อของเธอเป็นตัวแทนของข่าวสารแห่งเลาตีเซีย

เราขอแนะนำท่านให้ชื่อทองคำจากเรา อันเป็นทองคำที่ผ่านการลองด้วยไฟแล้ว เพื่อท่านจะได้มั่งมี และชื่อเสื้อผ้าสีขาวเพื่อสวมใส่ เพื่อมิให้ความอับอายแห่งความเปลือยเปล่าของท่านปรากฏ และจงหาตาของท่านด้วยยาทาตา เพื่อท่านจะได้มองเห็น วิวรณ์ 3:18

“ยาหยอดตา” คือแสงสว่างแห่งพระวจนะของพระเจ้า และ Ellen เป็นดวงประทีปที่สุกใสและส่องสว่าง ความปลอดภัยสำหรับชาวมิสเลอไรต์ในปี 1856 จะพบได้ในการยอมรับข่าวสารถึงชาวเลาตีเซียตามที่ได้นำเสนอผ่านงานเขียนของเธอ และตามที่ปรากฏเป็นนัยในนามของเธอ Sister White กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า ข่าวสารปี 1888 ของ Jones และ Waggoner คือข่าวสารถึงชาวเลาตีเซีย และข่าวสารของทั้งสองนั้นก็เป็นข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามด้วย

“องค์พระผู้เป็นเจ้าในพระเมตตาอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ได้ทรงส่งข่าวสารอันล้ำค่าไปยังประชากรของพระองค์ผ่านทางผู้ปกครอง Waggoner และ Jones. ... นี่คือนามข่าวสารที่พระเจ้าทรงบัญชาให้ประกาศแก่โลก เป็นข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ซึ่งจะต้องถูกประกาศด้วยเสียงอันดัง และมีการเทพริญาณของพระองค์ลงมาอย่างบริบูรณ์ในขนาดอันใหญ่ยิ่ง” Testimonies to Ministers, 91.

ทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึงในปี 1844 และเขาได้พยายามทำงานของตนเป็นครั้งที่สองในปี 1888 ข่าวสารของปี 1888 คือข่าวสารถึงชาวเลาตีเซีย เป็นข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม เป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงการเสด็จลงมาของทูตสวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบแปด เป็นข่าวสารเรื่องความชอบธรรมโดยความเชื่อซึ่งได้รับการประกาศในระหว่างการเทพริญาณฟนชุกปลายฤดู ทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึงในปี 1844 และจากนั้นอีกครั้งในปี 1888 เพียงเพื่อจะถูกปฏิเสธทั้งสองคราว แต่ทั้งสองคราวนั้นเป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงเวลาที่ทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึงในช่วงเวลาของฟนชุกปลายฤดู ปี 1844 เป็นสัญลักษณ์ของ 9/11 และหากปี 1863 เป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงกฎหมายวันอาทิตย์แล้ว ช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ของ “9/11 ถึงกฎหมายวันอาทิตย์” ดังที่แสดงไว้โดยสัญลักษณ์ของ “นานเท่าใด” ก็จะเป็นคำตอบแห่งความจริงสำหรับปัจจุบันต่อคำถามในข้อสิบสามที่ว่า “นานเท่าใด”

ประวัติศาสตร์ของขบวนการมิสเลอไรต์ตั้งแต่ปี 1842 จนถึงปี 1850 เป็นช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ที่ซ้อนทับกับช่วงเวลาเชิงพยากรณ์แห่งการทดสอบของทูตสวรรค์องค์ที่สามตั้งแต่ปี 1844 ถึงปี 1863 ช่วงเวลาดังแต่ปี 1842 เป็นต้นไปจนถึงปี 1863 มีหมุดหมายเชิงพยากรณ์ซึ่งแสดงให้เห็นประวัติศาสตร์ตั้งแต่เหตุการณ์ 9/11 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อพระคริสต์ทรงชำระพระวิหารของพระองค์ให้สะอาด คือทรงชำระคริสตจักรของพระองค์ก่อน และหลังจากนั้นจึงทรงชำระคนงานยามสิบเอ็ดโมง เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ พระคริสต์จะทรงมีชนชาติที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้วเพื่อทรงนำเสนอต่อโลกเป็นธงสัญญาณ

และคริสตจักรจะกลายเป็นคริสตจักรผู้มีชัย

เวลานั้นสถานนมัสการบริสุทธิ์ของพระองค์ก็จะได้รับการชำระให้สะอาดแล้ว

เราได้วางสัญลักษณ์ของ "อิกนานเท่าใด" ไว้ในตำแหน่งของมันแล้ว แม้แน่นอนว่ายังมีมากกว่านี้ก็ตาม เราจะเริ่มนำเรื่องนี้และบทความห้าบทก่อนหน้านี้กลับเข้าสู่กรอบแห่งพระธรรมโยเอล แต่การเบี่ยงออกไปกล่าวถึงประเด็นข้างเคียงเหล่านี้ก็ดูจะสำคัญเพื่อให้วางรากฐานไว้ก่อน คำพยานของทุกกรณีของ "อิกนานเท่าใด" ที่เราได้พิจารณานั้นสอดคล้องกับคำถาม "อิกนานเท่าใด" ซึ่งพาลโมนี่ได้ตอบไว้ในข้อสิบสี่ เพราะสถานนมัสการจะต้องได้รับการชำระให้สะอาดตั้งแต่ 9/11 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ประวัติศาสตร์นั้นคือประวัติศาสตร์แห่งฝนชุกปลายฤดู และประวัติศาสตร์แห่งฝนชุกปลายฤดูก็ได้ถูกสำแดงไว้ในพระธรรมโยเอล.